



י' בתשרי תשע"ג 25.9.2012

קבלת יום הכיפורים

90 לְאָן ?

קריאה מתן פרי :

"מלחמת יום הכיפורים" פרצה בהפתעה, ביום הכיפורים תשל"ג (1973),

בשעה שתיים בצהריים. המלחמה ארכה תשעה-עשר יום.

בתחילתה, תקפו המצרים את "קו בר-לב" ונקודות אסטרטגיות בסיני. לאחר שכבשו את "קו בר-לב" יצא צה"ל למתקפת נגד שנכשלה. בצפון כבש הצבא הסורי את מוצב החרמון, ושטחים נרחבים ברמת הגולן, בעוד צה"ל מנהל קרבות בלימה.

בשלב שני, בימים אחד-עשר וארבע-עשר, באוקטובר; התארגן צה"ל בדרום ובלם מתקפה מצרית. בצפון הבקיע צה"ל את קווי הסורים והתקדם לכיוון דמשק.

בימים האחרונים, לאחר קרבות עזים באזור "החווה הסינית" צלח צה"ל את "תעלת סואץ", כבש שטח נרחב ממערב לתעלת סואץ, וכיתר את הארמייה השלישית. בצפון, ייצב צה"ל קו חדש בשטח סוריה, וכבשו את מוצב החרמון.

מחיר כבד שילמנו : שבעה אלפים ומאתיים וחמישים ואחד חיילים נפלו בקרב. אלפיים מאתיים ועשרים ושניים נפצעו. ושבע-מאות לוחמים נלקחו בשבי.



הדלקת נר זיכרון

חברי מזרע ובניו שנפלו במלחמת יום הכיפורים

אליהו אמסטר ז"ל

ארז ארבל ז"ל

בן-עמי תמיר ז"ל

משה אגוזי ז"ל

משה ניר ז"ל

עמיקם מעיין ז"ל

צבי (צבה) סדן ז"ל



תקיעה בשופר אלעד





פתח לנו שער דני, גיל ורחל

פיוט לתפילת נעילה. לחן סשה ארגוב

פְּתַח לָנוּ שַׁעַר
בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר
כִּי כָּנָה יוֹם

הַיּוֹם יִפְּנֶה
הַשָּׁמַיִם יָבֹא וַיִּפְּנֶה
נְבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ

אָנָּה אֵל נָא
שָׂא נָא
סִלַּח נָא
מַחֵל נָא
חַמֵּל נָא
רַחֵם נָא
כַּפֵּר נָא
כְּבֹשׁ חַטָּא וְעוֹן.

הלוא פרס לרעב לחמך - יוסי אלקבס

הכזה יהיה עום אבחרהו? יום ענות אדם נפשו?
הלכך באגמן ראשו ושק ואפר יציע? הלזה תקרא עום ויום רעון ליהוה?

הלוא זה עום אבחרהו

פתח חרצבות רשע ושלח רעוצים חפשים
הלוא פרס לרעב לחמך הלוא זה עום אבחרהו?
כי תראה ערם וכסיתו
התר אגדות מוטה וכל מוטה תנתקו:
ועניים מרודים תביא בית ומבשרך לא תתעלם:

אז יבקע כשחר אורך צדקך
אז תקרא ויהוה יענה מוטה
וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך כבוד יהוה יאספך:
תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוךך ששלח אצבע ודבר און:
ונפש נענה תשביע וזרח בחשך ותפק לרעב נפשך אורך
ואפלתך כצהרם: ונחך יהוה תמיד
והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיה יחליץ והיית כגן רה וקמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: וכנו מן חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם
וקרא לך גדר פרך משובב נתיבות לשכת:

ישעיה פ

אלון מראיין את רן



האם יהיו רעבים בישראל?

רן אבני

על עבודתו ב "לקט ישראל".

למדני אלהי

דני, גיל ורחל

א

הדרך יפה עד מאד - אמר הנער.
הדרך קשה עד מאד - אמר העלם.
הדרך ארכה עד מאד - אמר הגבר.
ישב הזקן לנחת בצד הדרך.

צובעה השקיעה שיבתו בפז ואדם,
הדשא מבחיק לרגליו בטל-הערב,
צפור אחרונה של יום מעליו מזמרת:
-התזכר מה יפתה, מה קשתה, מה ארכה
הדרך?

ב

אמרת: יום רודף יום ולילה - לילה.
הנה ימים באים - בלבך אמרת.
ותראה ערכים ובקרים פוקדים חלוניך,
ותאמר: הלא אין חדש תחת השמש.
והנה אפה בא בימים, זקנת ושבת,
וימיה ספורים ויקר מנגנם שבצתים,

ותדע: כל יום אחרון תחת השמש,
ותדע: חדש כל יום תחת השמש.

ג

למדני, אלהי, בך

והתפלל
על סוד עזה קמל, על נגה פרי
בשל,
על חרות הזאת: לראות, לחוש,
לנשם,
לדעת, ליחל, להכשל.

למד את שפתותי ברכה ושיר הלל
בהתחדש זמנך עם בך ועם ליל,
לבל יהיה יומי היום בתמול
שלשום.
לבל יהיה עלי יומי הרגל

הנביא יונה, הקיקיון ונינווה

-הפטרה ליום הכיפורים – שלומית שילוח

וַיֹּאמֶר יְהוָה, הֲהֵיטֵב תָּרָה לָךְ. הַ וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן-הָעִיר, וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר;
וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֶכֶה, וַיֵּשֶׁב תַּחְתָּיהָ בַצֶּל, עַד אֲשֶׁר יֵרְאֶה, מַה-יְהִיָּה
בְּעִיר. וַיִּמַּן יְהוָה-אֱלֹהִים קִיקְיוֹן וַיַּעַל מֵעַל לְיוֹנָה, לְהִיּוֹת צֶל-רֹאשׁוֹ,
לְהַצִּיל לוֹ, מִרְעָתוֹ; וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל-הַקִּיקְיוֹן, שִׁמְחָה גְדוֹלָה. ז. וַיִּמַּן
הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת, בְּעֵלוֹת הַשָּׁחַר לַמַּחְרָת; וַתִּפֹּךְ אֶת-הַקִּיקְיוֹן, וַיִּיכָשׁ. ח. וַיְהִי
כַּזְרוּחַ הַשָּׁמֶשׁ, וַיִּמַּן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חַרְיִשִׁית, וַתִּפֹּךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל-רֹאשׁ יוֹנָה,
וַיִּתְעַלֶּף; וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ, לָמוּת, וַיֹּאמֶר, טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי. ט. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל-יוֹנָה, הֲהֵיטֵב תָּרָה-לָךְ עַל-הַקִּיקְיוֹן; וַיֹּאמֶר, הֵיטֵב תָּרָה-לִי עַד-
מוֹת. י. וַיֹּאמֶר יְהוָה--אַתָּה חֲסַתָּ עַל-הַקִּיקְיוֹן, אֲשֶׁר לֹא-עֲמַלְתָּ בוֹ וְלֹא
גִדַּלְתָּו: שָׁבֵן-לִילָה הָיָה, וּבֵן-לִילָה אָבָד. יא. וְאַנִּי לֹא אֲחוּס, עַל-נִינּוּה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה--אֲשֶׁר יֵשׁ-בָּהּ הַרְבֵּה מִשָּׂתִּים-עֹשְׂרֵה רַבּוֹ אָדָם, אֲשֶׁר לֹא-יָדַע בֵּינִי-
יָמִינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ, וּבִהְמָה, רַבָּה.

אלון מראיין את מורן



הנשכיל לקבל את האחר?

מורן ארבל

על עבודתה עם בני נוער ובוגרים אוטיסטיים.

אני מאמין



שירה בציבור. נגינה רחל מילים: שאול טשרניחובסקי לחן: עממי רוסי

לב – תקוותי גם תקוותיך,
יחוש אשר, יבין כאב.

אָאָמִינָה גַם בְּעֵתִיד,
אִף אִם יִרְחַק זֶה הַיּוֹם,
אִךְ בּוֹא יְבוֹא – יִשְׂאוּ שְׁלוֹם
אֶז וּבִרְכָה לְאֵם מְלָאִם.

ישוב יפרח אז גם עמי,
ובארץ יקום דור,
ברזל-כבלי יוסר מנו,
עין-בעין יראה אור.

יחיה, יאהב, יפעל, יעש,
דור בארץ אמן חיי,
לא בעתיד, בשמים—
חיי-רוח לו אין די.

אז שיר חדש ישיר משורר,
ליפי ונשגב לבו ער;
לו, לצעיר, מעל קברי
פרחים לקטו לזר

שִׁחְקִי, שִׁחְקִי עַל
הַחֲלוּמוֹת,

זו אָנִי הַחֹלֵם שָׁח.
שִׁחְקִי כִּי בְּאָדָם אֲאָמִין,
כִּי עוֹדֵנִי מֵאֲמִין בָּךְ.

כִּי עוֹד נִפְשִׁי דָרוֹר
שׁוֹאֶפֶת,

לֹא מְכַרְתִּיהָ לְעַגְל-פֶּזוּ,
כִּי עוֹד אֲאָמִין גַּם בְּאָדָם,
גַּם בְּרוּחוֹ, רוּחַ עֵז.

רוחו ישליך פכלי-הכל,
ירוממונו במתי-על;
לא ברעב ימות עובד,
דרור – לנפש, פת – לדל.

שִׁחְקִי כִּי גַם בְּרַעוּת אֲאָמִין,
אֲאָמִין כִּי עוֹד אֲמַצָּא לָב,



"לאן?" – מזרחה! ... קריאה, קובי

נאום "נחמן המשוגע", גיבור הסיפור "לאן?" מאת מרדכי זאב פייברג,

<http://benyehuda.org/feierberg/lean.html>

הסיפור שהשפיע מאד על אנשי העלייה השנייה –

"אנכי יודע, כי ימים יבואו ומאות המיליונים אשר במזרח,

העצמות היבשות, יתעוררו לתחייה;

אז יקומו עמים רעננים ומלאי חיים וייסדו את החברה החדשה...

אז יתנער המזרח וימלוך בתבל כולה אחרי המהפכה המערבית,

כמו שמלך המערב אחרי המהפכה המזרחית.

ואתם אחי, בלכתכם עתה מזרחה, עליכם לזכור תמיד, כי מזרחיים אתם מלידה;

בעת שהמערב כולו הולך מזרחה לרשת נחלת המת,

עליכם ללכת שם, בשביל להחיות את המת,

ולבנות את בנין החברה החדשה.

... הנני מאמין כי העם העברי יחיה ויעמוד על רגליו;

הנני מאמין, כי העם הגדול הזה,

אשר אי אפשר לנו לצייר במחשבתנו את מצב העולם בלעדי ספריו ורוחו הגדול,

יתן עוד פעם חיים להחברה;

אבל החברה הזאת תהיה מזרחית".

אלון מראיין את דורון

יהודים. ערבים. יהדות. אסלם



דורון סקל

חיפה ועוד... "השכונה" לאן?

זאת - קריאה. מאת : בארי צימרמן

זאת היתה שנה קשה. שנה שקל לבכות בה, שקשה לחיך בה, שהיה צריך מזל כדי לעבור אותה בשלום.

אנחנו רצים כולנו עם חגור מלא. כל אחד עם מה שהחיים שמו עליו. ומה שההורים. ומה שהציונות. ומה שהיהדות. ומה שהמדינה. ולפעמים החגור כל כך כבד, שבא לך לזרוק כמה דברים, לרופף חגורה.

ולפעמים, אתה מסתכל שמאלה וימינה ורואה אנשים עם חגור לא כל כך כבד כמו שלך (והם מסתכלים עליך ואולי רואים בדיוק אותו הדבר), ואתה קצת מקנא.

ועכשיו מתחילה שנה חדשה.

בא לי להזהיר אותה שאם היא לא תתנהג יפה אז אנחנו נכעס מאד וזה יגמר לא טוב. אבל היא לא שומעת. יפה וענוגה כמלאכית אמיתית היא פוסעת פסיעה ראשונה על ראשי העצים, בדרכה אלינו.

בו בזמן, מתמוטטת השנה החולפת אל זרועות ההסטוריה המצפות לה. "היו לי גם כמה הברקות חיוביות!" היא מוסרת הודעה לעיתונות לפני צאתה. והיא צודקת. נולדו בה, ושמחו בה, ואהבו, וחשבו, נישאו, ניסו, נסעו וגם נסו. פוליקר המשיך לשיר.

אין תרופות פלא. אבל יש, כנראה, פלא. פלא שאנחנו כאן, בעולם הבלתי מושלם הזה, בארץ הצורחת הזו, באני שלנו הבוכה וצוחק ומברך ומקלל והכל בנשימה אחת.

שבשנה הבאה הפלא הזה יהיה קצת יותר נסבל. שיהיה פחות סבל. שיהיה יותר צדק. שלא נצטרך לשלם במוות. שנוכל לחיות, ולו בהקפה.

שלא נהיה בכוננות ספיגה. שיבוא אושר קטן לביקור ארוך, ולא ילך. **שנה טובה!**



אב הרחמן – נעם שמש

מילים ולחן: אביתר בנאי

את רוב הדברים העברתי
נשאר רק עוד ארגז אחד
כדי להרים אותו
אני צריך עזרה
שמיימית

כמו אבן כבדה
מונחת על אוצר
כדי להזיז אותה
אשיר לה מנגינה שקטה
ואחכה

זה כמו לקפוץ מצוק
ולהתחיל לעוף
בכוח האמונה
לקחת נשימה גדולה
לרוץ

וליפול אל זרועותיו
המושטות
של אב הרחמן

ולדבר עם נמר
בדיבורים של היגיון
כדי לחלץ מפיו
ציפור קטנה, יונה תמה
אחות כלה

ולעשות שלום
ביני לבין עצמי
צריך הרבה חוצפה
ידיים, אמונה
עיניים לעצום

וליפול אל זרועותיו
המושטות
של אב הרחמן

ברכת "חתימה טובה" ושנה טובה,

לכל בית מזרע,

ולכל ישראל

ניהול מוסיקאלי, נגינה שירה: רחל ברטנשטיין, נעם שמש גיל אלוני, דני דה-יונג
ראיונות: אלון ברנר

עריכה: קובי וינר רב אָנוֹשׁ מעמק יזרעאל
עורך טקסי חיים יהודיים חילוניים
וחגי השנה היהודית במשפחות ובקהילות

www.ravenosh.com

052-7950082

